20/07/2019

“Εγωισμός και αλήθεια”

/ Γνώμες

Του Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονος

Στήν εὐαγγελική περικοπή της Κυριακής βλέπουμε ἕναν παράξενο διάλογο μεταξύ τοῦ Χριστοῦ καί τῶν δαιμόνων πού βασάνιζαν δύο ταλαίπωρους ἀνθρώπους στή χώρα τῶν Γεργεσηνῶν. Παράξενο! Ὁ Χριστός λέει μία μόνο λέξη: «ὑπάγετε», δεῖγμα τοῦ ὅτι δέν προκαλεῖ, οὔτε ἀφήνεται στόν διάλογο αὐτό, ἀλλά τόν ἀνέχεται μέχρι νά φθάσει στό ἐπιθυμητό ἀποτέλεσμα, τή θεραπεία τῶν δαιμονισμένων.Τά δαιμόνια εἶναι πού μιλοῦν στόν διάλογο αὐτό πολύ καί λένε πολλά καί ἀξιοπερίεργα. Τό θαυμαστώτερο ὅλων εἶναι τό ὅτι ἀποκαλοῦν τόν Χριστό «Υἱό τοῦ Θεοῦ». Ἀναγνωρίζουν τήν Θεότητα καί τήν ὁμολογοῦν, συνάμα ὅμως τήν ἐχθρεύονται, γι’ αὐτό καί τήν ἀποστρέφονται. Ὁ διάβολος καί οἱ «σύν αὐτῷ» δέν ἔχουν καμία ἀμφιβολία περί Θεοῦ, ἀντιθέτως ἔχουν γνώση Θεοῦ, ἀσχέτως ἄν ἡ ὑπερηφάνεια καί ὁ ἐγωκεντρισμός τους τούς καθιστοῦν ἀνίκανους νά παραδεχθοῦν τήν θεία ἀλήθεια καί νά ἀνταποκριθοῦν στήν θεία ἀγάπη. Οἱ κάτοικοι τῆς πλησιόχωρης πόλης μόλις πληροφοροῦνται τά περί τῆς ἀπελευθέρωσης τῶν δαιμονισμένων ἀπό τή δουλεία τοῦ διαβόλου καί τήν καταστροφή τῆς ἀγέλης τῶν χοίρων, μαζεύονται ὅλοι στήν εἴσοδο τῆς πόλης. Ὄχι γιά νά εὐχαριστήσουν τόν Χριστό γιά τήν εὐεργεσία του πρός τούς συμπατριῶτες τους, καθώς καί τήν ἀπαλλαγή ὅλης της πόλης ἀπό τήν ἐπιθετική τους συμπεριφορά, ἀλλά γιά νά τόν παρακαλέσουν, «ὅπως μεταβῇ ἀπό τῶν ὁρίων αὐτῶν». Τό σπουδαιότερο στή στάση τῶν Γεργεσηνῶν εἶναι ὅτι ἀποκαλύπτει τά αἴτια τῆς ἄρνησης τῶν περισσότερων ἀρνητῶν τοῦ Χριστοῦ. Κι ὁ λόγος τῆς ἄρνησης πολλῶν εἶναι τό ὅτι οἱ ἀρχές τοῦ

Χριστιανισμοῦ δέν εἶναι εὔκολες στήν ἐφαρμογή τους. Ἔχει κόστος, «δέν συμφέρει», γι' αὐτό καί ἀπαιτεῖται δύναμη καί ἀποφασιστικότητα. Ἡ πτώση τῆς ἀγέλης στόν γκρεμό τούς κόστισε οἰκονομικά, γι' αὐτό καί ἀντί νά συναισθανθοῦν τό δίκαιο τῆς τιμωρίας τους, τό ἄδικο τῆς πράξης τους καί τήν εὐκαιρία διόρθωσης πού τούς παρέχει ὁ Θεός, προσκολλῶνται πεισματικά στή διεκδίκηση καί τήν λατρεία τοῦ πλούτου. Χάριν τῶν ὑλικῶν ἀποκτημάτων καί τῆς ἱκανοποίησης τῶν ἐπιθυμιῶν τους, ἐθελοτυφλοῦν καί ἀποστρέφονται τήν ἀλήθεια ἀποδιώκοντάς την, γινόμενοι ἔτσι προπομποί πολλῶν μέ ὅμοιες ἐπιθυμίες ἀνά τούς αἰῶνες.